

نقش باورهای دینی در مهار بحرانهای روانی

پژوهش
پرتابل جامع علوم انسانی

محمدعلی فیض آبادی

زندگی انسان آکنده از فراز و نشیب‌ها، مشکلات، شادی و غم، پیروزی‌ها و شکست‌ها و غیره است؛ اتفاقات موافق طبع انسان برای او لذت آور و اتفاقاتی که مخالف طبع انسان است، باعث فشارهای روانی شده و روان او را می‌آزاد.

تلash روانشناسان بر این است که با طرح ایده‌ها و نظریات، آرامش روانی را در هنگام ابتلایات هدیه نمایند، تا انسان بر این فشارها غلبه کرده و با آرامش زندگی خویش را سپری کند.

با مطالعه در آثار و نظریات روانشناسان و بررسی در ایده‌های آن‌ها به این نتیجه می‌رسیم که آنها معتقدند بهترین راه برای حل بحران‌های روانی این است که تفسیر انسان از اتفاقات، تفسیری مثبت همراه با نیک‌اندیشی باشد.

«با توجه به این که در زندگی فشارهای مختلف روانی وجود دارد، برای رفع باید به منبع فشار روانی یعنی «خود» توجه کرد.»^(۱)

دونالد. ای. بنسینگ نویسنده کتاب «غلبه بر فشارهای روانی» می‌نویسد: «فشارهای خارجی فشارزا نیستند، بلکه واکنش ما در موفقیت‌های مختلف فشار روانی است.»^(۲) و در یک کلام: «واکنش ما در برابر فشارزاها (مرگ، طلاق، اتفاقات و) به تفسیر ما از آن‌ها بستگی دارد.»^(۳)

به همین خاطر روانشناسان برای تلقین تفکر مثبت و تفسیر مثبت از وقایع، راه حل‌های زیادی پیشنهاد داده‌اند ولی ما از منظر باورهای دینی به آن می‌پردازیم.
«لَا يَأْتِ لِقُومٍ يُؤْمِنُونَ»^(۴)

«اللهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُبَيِّنُكُمْ ثُمَّ يَحِيِّكُمْ»^(۵) طالعت فرنجی

«إِنَّ الَّذِينَ تَبَعَّدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَلِكُونُ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ»^(۶)

کسانی را که غیر از خدا می‌خوانید، روزی شما در دست ایشان نیست، پس روزی را از خدا بطلبید و بندگی او را کنید.

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمودند: «روح الامین در دل من دمید که هیچ نفسی نمی‌میرد تا روزی خود را نخورد. پس پرهیزید از خدا و در طلب روزی اجمال کنید؛ یعنی فی الجمله سعی کنید.»^(۷)

نگوشی نوبه فقر

فقر در آموزه‌های دینی مدح شده است؛ چنانچه پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) می‌فرمایند: «خدایا! مرا با فقر امحشور کن»^(۸)

سید اولیا و اوصیا، خود را مسکین و فقیر نامید. و فراغت و اطمینان قلبی که برای فقیر است، برای ثروتمند میسر نیست.^(۹)
فلسفه باورهای دینی (فلسفه اخلاق)

از منظر باورهای دینی چگونه به این مسئله پرداخته شده است؟
اگر از دریچه فلسفه اخلاق یا فلسفه آموزه‌های دینی به این مسئله بنگریم (ایجاد تفکر و تفسیر مثبت از واقعی و آرامش روانی)، در می‌یابیم که این منع، عطا کننده قوی‌ترین مؤلفه‌های القاء تفسیر مثبت از زندگی بشر است.
علاوه بر این مؤلفه‌های دینی می‌کوشد تا همراه با بخشیدن دید مثبت از واقعی، تکاپو و نشاط، قوه حرکت و جنب و جوش فوق العاده به انسان داده و افق‌های امید را در ذهن انسان روشن نماید.
در این گفتار به چند مورد از عوامل فشارزا اشاره کرده و نقش باورهای دینی در کنترل و آرامش روان را بررسی خواهیم کرد:

مشکلات اقتصادی
مشکلات اقتصادی، بیکاری، فقر، تورم، کمی درآمد، عدم تعادل در درآمد و هزینه‌های زندگی، احتیاج در صورت بروز حوادث، از عواملی است که روان انسان را می‌آزارد؛ زیرا بعضی با سعی و تلاش وضعیت اقتصادی عالی ندارند.
با مراجعت به منابع دینی، اعتقادی و جستجو در گزاره‌های دینی، دید انسان نسبت به این مسائل بسیار تغییر خواهد کرد:

نگرانی از آینده، استرس عدم موفقیت و.....
انسان، خواهان فتح قلهای رفیع موفقیت و پیروزی و ساخت آینده بسیار عالی برای خویش است. موانعی که بر سر راه انسان وجود دارد، نگرانی‌ها و استرس‌هایی که نسبت به زمان آینده خود (آینده شغلی، آینده مالی، زندگی و.... بالاخص در جوامعی که مؤلفه‌های سعادت ساز در آن کمرنگ و یا بی‌رنگ است) دارد، عواملی فشارزا بوده و روان انسان را می‌آزارد.
روانشناسان معتقدند: «باید برای آینده برنامه ریزی کرد؛ مشکلات امروز بس است، فردا نگرانی‌های خود را دارد.»^(۱۰)
ولی باورهای دینی گزاره‌های دینی انسان را توجه به تلاش، کوشش، همراه با توکل، دعا و امید می‌نماید.

الف: اعتقاد به رزاقیت الهی، تسکین دهنده اضطراب‌ها و استرس‌های ناشی از فقر مالی است.

«أَوْلَمْ يَرَوْا إِنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ...»

پیامبر اسلام (ص) می‌فرمایند: «خدا با من تکلم کرد و فرمود: ای محمد! من هرگاه بنده‌ای را دوست داشته باشم، سه چیز به او عطا می‌کنم: دل او را محظوظ می‌کنم، بدن او را بیمار می‌کنم و دست او را از مال دنیا، خالی می‌گردانم و هرگاه بنده‌ای را دشمن داشته باشم سه چیز به او می‌دهم: دل او را شاد و مسرور می‌کنم، بدنش را صحیح می‌گردانم و دست او را از اموال دنیویه پر می‌کنم». ^(۱۱)

در حدیث دیگری می‌فرمایند: «مردم همه مشتاق بهشتند و بهشت، مشتاق فقر است». ^(۱۲)

ب: سعی و تلاش کنید: «لیس للانسان الا ما سعى». ^(۱۳)

«من کان یرید العاجله عجلنا له فیها ما نشاء لمی بزید ثم جعلنا له جهنم يصلیها مذموماً مدحوراً و من اراد الآخره و سعی لها سعیها و هو مؤمن فاولنک کان سعیهم مشکوراً كلام نمد هؤلاء من عطاء ربک و ما کان عطاء ربک محظوراً». ^(۱۴)

سنت امداد الهی بر این است که با تلاش و سعی انسان، نتیجه سعیش را به او بدهد.

ج: توکل به خدا، توسیل و دعا

«وعلى الله فتوكلوا ان كنتم مؤمنين». ^(۱۵)

«و من يتوكلا على الله فهو حسبه». ^(۱۶)

«توکل یعنی: اعتماد و توکل به خدای متعال و مطمئن بودن دل بنده در جمیع امور به خدا، حواله کردن همه کارهای خود به پروردگار؛ اعتقاد به این که هر کاری که در کارخانه هستی روی می‌دهد همه از جانب خداست و تمام علم و قدرت بر کفایت امور بندگان برای اوست. اعتقاد به اینکه بالاتر از قدرت خدا قدرتی نیست و نه علمی فوق علم او، نه عنایت و مهربانی افزون تر از عنایت و مهربانی اوست.

با این اعتقاد دل انسان، معتمد به خدا شده و به غیر التفات نمی‌کند.

اما انسانی که این گونه نباشد دل او ضعیف، یقین او سست و همیشه به سبب غلبه اوهام، مضطرب و لرزان است». ^(۱۷)

امام صادق (ع) می‌فرماید: «هر که راسه چیز عطا کردنده، سه چیز را از او باز نگرفتند: کسی را که دعا عطا کردنده، احبابت هم دادنده. کسی را که شکر عطا کردنده، او را زیادتی دادنده. و کسی را که توکل عطا فرمودنده، امر او را کفایت کردنده. خداوند فرموده است: «و من يتوكلا على الله فهو

حسبه» و فرموده است: «لئن شکر تم لازیدنکم» و فرموده است: «ادعوني استجب لكم». ^(۱۸)
یک نکته: در توکل، سعی و تلاش و آماده کردن اسباب هم باید باشد؛ چون خدای متعال
اسباب را به مسیبات بسته و امور را به وسایل ربط داده و امر به تحصیل آنها فرموده، با وجود
قدرت او بر این که آدمی را بدون اسباب به مطلوب برساند. امام صادق (ع) می‌فرمایند: «خدای
دوست دارد که بندگانش مطالب خود را از او با اسبابی که برایشان مهیا کرده و به تحصیل آنها
امر کرده از او طلب کنند». ^(۱۹)

حوادث و اتفاقات ناگوار

حوادث تلخ روزگار از قبیل طلاق، مرگ، مریضی، تصادفات و... از دیگر عوامل فشارزائی
هستند که انسان برای مقابله، چاره‌ای جز صبر، تفسیر مثبت، نگرش مثبت گرایانه و... ندارد.
در باورهای دینی، این اتفاقات اینگونه تفسیر می‌شود:

امتحان الهی:

این وقایع امتحانات الهی هستند و باید انسان از این امتحانات سر بلند بیرون آید. «ولنبلو نکم
بشه من الجنواف والججوع و نقص من الاموال والانفس والشرمات وبشر الصابرین». ^(۲۰)
«اواما اذا مابتلاه فقدر عليه رزقه فيقول ربى اهان». ^(۲۱)
«ام حسبتم ان تدخلوا الجننه ولما يأنكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم اليساء والضراء وزلزلوا حتى
يقول الرسول والذين معه متى نصر الله». ^(۲۲)

رضای بر قضا و مقدرات الهی

«رضای بر قضا یعنی ترک اعتراض بر مقدرات الهی در ظاهر و باطن، قولًا و فعلًا. صاحب
مرتبه رضا پیوسته در لذت و بهجهت و سرور و راحتی است؛ چون نزد او بین فقر و غنا، راحت
وعنا، بقا و فنا، مرض و صحت و... فرق نیست. هیچ کدام بر دل او گران نیست؛ چون همه را
صادر از خدای متعال می‌داند و هر چه از خدا به او می‌رسد به واسطه محبت حق که در دلش
رسوخ کرده، با طبعش موافق است». ^(۲۳)

نعمت بودن بلاها

بلاها دو دسته‌اند: بلاهایی که از جانب خود انسان است، ثمره عمل اوست ولی بلاهایی که
از جانب خداست، در اصل، نعمت است ولی مانعی دانیم.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: «از جمله چیزهایی که خدا به موسی بن عمران (علیه السلام)
وحی کرد این بود که ای موسی! من هیچ خلقی محبوب تر به سوی خودم از بندۀ خود نیافریدم.
من او را به بلاها گرفتار می‌سازم؛ چون خیر او در آنهاست. و اگر نعمت دنیا را از او باز گیرم،

خیر آن را در آن می‌دانم. و من به آنچه صلاح اوست، دانا هستم، پس باید او بر بلای من صبر کند و نعمت‌های مرا شکر کند و به قضای من راضی شود تامن او را نزد خود از زمرة صدیقین بنویسم.»^(۲۴)

از اهل بیت (علیهم السلام) روایت شده است: «اگر خدا بندۀ‌ای را دوست داشته باشد او را بمتلا می‌کند و چون محبت او بیشتر شد، اهل عیال و دولت مال را از او می‌گیرد.»^(۲۵)

عدل الهی در بلاها

بلاهایی که از جانب خداست، در حقیقت نعماتی است مجھول که انسان آن را نمی‌شناسد. از سوی دیگر خداوند در مقابل این بلاها، اجر زیادی به انسان می‌دهد؛ مانند اجر بهشت برای کسی که فرزندش را از دست بدهد.

از آنجاکه خداوند متعال مبداء و منشاء خیر است و به انسان‌ها خیر می‌رساند، اگر به کسی بلایی بر سر خداوند در مقابل، بنا به عدل خود اجر می‌دهد. اگر اجر و بلا مساوی باشند، کاری عبث است و خداوند کار عبث نمی‌کند. پس خداوند اجری بیش از بلا می‌دهد که مقتضای عدل و حکمت اوست.^(۲۶)

بلا، مساوی ایمان

امام کاظم (علیه السلام) می‌فرمایند: «ایمان و بلا، دو کفه ترازو است؛ هر چه ایمان بیشتر، بلا بیشتر.»

هر که در این بزم، مقرب‌تر است

جام

بلا بیشترش می‌دهند.

کلام آخر

ایمان به خداوند متعال و اعتقاد کامل به مبانی دینی، بهترین راه مبارزه با فشار روانی است. «الاذکر الله تطمئن القلوب»^(۲۷). پیشه دیتلز معتقد است: «در حقیقت توکل به خدا، مهم‌ترین راه مبارزه با فشار روانی است.»^(۲۸)

می‌توان توکل را این گونه تعریف کرد: انسان تمام سعی و تلاش خویش را بکار بند و با برنامه‌ریزی عالی کار کند، به خدا هم توکل کند، نتیجه هر چه باشد عالی است.

پی نوشته‌ها:

۱- پیشه دیتلز، به نقل از روزنامه همشهری، شماره ۱۱۱، ترجمه الهام مؤذب، سال چهارم، ۱۳۷۵ آبان.

۲- همان.

۳- همان.

پرستشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتوال جامع علوم انسانی

- ٤- سوره روم، آیه .٣٧
- ٥- همان، آیه .٤٠
- ٦- سوره عنکبوت، آیه .١٦
- ٧- جامع السعادات، ج ٣، ص .٢٢٧
- ٨- بخار الانوار، ج .٧٢، ص .٢٩
- ٩- معراج السعادة، ص .٣٨٨
- ١٠- بخار الانوار، مجلسی، ج .٧٢، ص .٢٨
- ١١- همان، ص .٤٩
- ١٢- سوره نجم، آیه .٣٩
- ١٣- سوره اسراء، آیات ١٨ و ١٩ و ٢٠
- ١٤- همان، آیات .١٨-٢٠
- ١٥- سوره مائدہ، آیه .٢٣
- ١٦- سوره طلاق، آیه .٣
- ١٧- معراج السعادة، صصون .٧٧٩-٧٨٠
- ١٨- اصول کافی، کلبی، ج .٢، ح .٦، ص .٥
- ١٩- جامع السعادات، ج ٣، ص .٢٢٨
- ٢٠- سوره بقره، آیه .١٥٥
- ٢١- سوره فجر، آیه .١٦
- ٢٢- سوره بقره، آیه .٢١٤
- ٢٣- معراج السعادة، ص .٧٦٧
- ٢٤- اصول کافی، ج .٢، ح .٧، ص .٦١
- ٢٥- بخار الانوار، ج .٨١، ص .١٨٨
- ٢٦- باب حادی عشر، علامه حلی، باب عدل.
- ٢٧- «الذین آمنوا و نطمئن قلوبهم بذکر الله الا بذکر الله نطمئن القلوب»، سوره رعد، آیه .٢٨
- ٢٨- پنه دیزل، به نقل از روزنامه همشهری، شماره .١١١١